

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Milana Podhrázkého a soudců Petra Mikeše a Jitky Zavřelové v právní věci žalobkyně: **BOTTOM UP s.r.o.**, se sídlem V Kolkovně 920/5, Praha 1, zastoupená Mgr. Martinem Prosserem, advokátem se sídlem Myslíkova 174/23, Praha 1, proti žalovanému: **Ministerstvo zdravotnictví**, se sídlem Palackého nám. 4, Praha 2, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 28. 1. 2019, čj. MZDR 51666/2018-5/NH, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 26. 2. 2021, čj. 3 Ad 7/2019-51,

t a k t o :

- I. Návrh žalobkyně na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti **se zamítá.**
- II. Žalobkyni **se ukládá** zaplatit soudní poplatek ve výši **1 000 Kč** za podání návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti, a to ve lhůtě **3 dnů** od právní moci tohoto usnesení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalovaný v záhlaví uvedeným rozhodnutím zamítl odvolání žalobkyně a potvrdil rozhodnutí Hygienické stanice hlavního města Prahy (dále jen „správní orgán I. stupně“), která rozhodnutím ze dne 22. 10. 2018, čj. HSHMP 55603/2018, žalobkyni uložila pokutu ve výši 140 000 Kč za spáchání přestupku na úseku ochrany před hlukem, vibracemi a neionizujícím zářením podle § 92g odst. 1 zákona č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví a o změně některých souvisejících zákonů. Uvedeného přestupku se měla žalobkyně dopustit tím, že nezajistila, aby hluk z veřejné produkce hudby pořádané v provozovně Steampunk Prague nepřekročil hygienický limit hluku 25 dB stanovený pro noční dobu pro chráněný vnitřní prostor stavby. Rozhodnutí žalovaného napadla žalobkyně žalobou, kterou Městský soud v Praze shora označeným rozsudkem zamítl.

[2] Žalobkyně (dále „stěžovatelka“) podala proti tomuto rozsudku městského soudu kasační stížnost. Navrhla současně, aby jí Nejvyšší správní soud přiznal odkladný účinek. Tvrdí, že uložená pokuta je zcela nepřiměřená a pro její další existenci a finanční stabilitu může mít velmi negativní dopad, a to zejména v době pandemie COVID-19. Stěžovatelka musela kvůli vládním opatřením před více než rokem zavřít svou provozovnu, a proto nemá žádné příjmy. Na odstranění hluku vynaložila v minulosti velké množství finančních prostředků a aktuálně není schopna pokutu zaplatit a její výše je pro ni likvidační. Náklady (mzdy, nájemné apod.) ale musí stále platit. Přiznáním odkladného účinku by nevznikla újma jiným osobám a nebylo by ani v rozporu s důležitým veřejným zájmem. Dodala, že městský soud žalobě odkladný účinek přiznal, neboť s tím žalovaný souhlasil.

[3] Žalovaný ve vyjádření k návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti uvedl, že proti přiznání odkladného účinku nemá výhrady.

[4] Nejvyšší správní soud k návrhu předně uvádí, že kasační stížnost nemá odkladný účinek (§ 107 odst. 1 s. ř. s.), může jej však na návrh stěžovatele přiznat za přiměřeného užití § 73 odst. 2 až 5 s. ř. s. Odkladný účinek lze tedy kasační stížnosti přiznat tehdy, jestliže by výkon nebo jiné právní následky napadeného rozhodnutí krajského soudu znamenaly pro stěžovatele nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

[5] Kromě formální podmínky, již je vznesení příslušného návrhu, je pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti nutné splnění tří podmínek: (1) výkon nebo jiné právní následky musejí pro stěžovatele znamenat újmu, (2) újma musí být pro stěžovatele nepoměrně větší, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a (3) přiznání odkladného účinku nesmí být v rozporu s důležitým veřejným zájmem (srov. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 1. 7. 2015, čj. 10 Ads 99/2014-58, č. 3270/2015 Sb. NSS). Povinnost tvrdit a osvědčit hrozbu újmy přitom tíží stěžovatele (viz usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 2. 2012, čj. 1 As 27/2012-32, nebo ze dne 24. 9. 2015, č. j. 2 As 218/2015 - 50). Žádost o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti musí být proto dostatečně individualizovaná a podepřená konkrétními důkazy (srov. usnesení ze dne 30. 1. 2012, čj. 8 As 65/2011-74), přičemž stěžovatelem tvrzená a prokazovaná újma musí být závažná a reálná, nikoli pouze hypotetická a bagatelní (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 3. 10. 2017, čj. 9 Afs 275/2017-20).

[6] Nejvyšší správní soud se nejprve zabýval naplněním první z uvedených podmínek, tedy existencí újmy na straně stěžovatelky. Ta v tomto ohledu v návrhu toliko obecně poukázala na svou špatnou ekonomickou situaci v souvislosti s probíhající pandemií. Svá tvrzení ovšem nijak nekonkretizovala, tím spíše je pak v rozporu s požadavky výše citované judikatury ani nijak nedoložila (např. výpisem z bankovních účtů, účetní rozvahou, výkazem zisků a ztrát za uplynulé účetní období anebo jinými podklady týkajícími se aktuálních údajů o stavu hospodaření). Nejvyšší správní soud nemá pochybnosti o tom, že stěžovatelce byla uložena pokuta v nikoliv zanedbatelné výši, a stejně tak je zřejmé, že aktuální protiepidemická opatření nepochybně omezují její možnost generovat v dané provozovně příjmy. Přiznání odkladného účinku kasační stížnosti je nicméně institutem výjimečným a bez konkrétní znalosti její hospodářské situace může kasační soud závažnost újmy hrozící stěžovatelce v důsledku napadeného rozhodnutí hodnotit jen velmi obtížně. Je třeba zdůraznit, že pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti není dostatečná jakákoliv tvrzená újma, ale újma ve vztahu k hospodářské situaci stěžovatelky intenzivní. Lze tedy uzavřít, že výše reprodukováná obecná tvrzení stěžovatelky v tomto směru nemohou být pro přiznání odkladného účinku v žádném případě dostatečná a stěžovatelka nedostála své povinnosti dostatečně konkrétně tvrdit a osvědčit hrozbu reálně hrozící závažné újmy.

[7] Nejvyšší správní soud samozřejmě nepřehlédl, že městský soud k návrhu žalobkyně přiznal odkladný účinek žalobě. To však samo o sobě nemůže být důvodem pro to, aby stejně postupoval i Nejvyšší správní soud v řízení o mimořádném opravném prostředku,

pokračování

kterým je kasační stížnost. Uvedené platí tím spíše v situaci, kdy městský soud usnesení o přiznání odkladného účinku odůvodnil jen obecně s poukazem na zákonné podmínky přiznání odkladného účinku a k samotné otázce újmy na straně stěžovatelky se konkrétně nevyjádřil. Stejně tak pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti nemůže být dostatečné, pokud žalovaný správní orgán proti jeho přiznání nemá výhrady. Z usnesení městského soudu o přiznání odkladného účinku žalobě, které stěžovatelka ke kasační stížnosti připojila, nadto mimo jiné vyplývá, že stěžovatelka v řízení před městským soudem uvedla, že pokutu prozatím splácí alespoň v dílčích splátkách. Přestože usnesení městského soudu bylo vydáno již v květnu roku 2019, v kasační stížnosti, resp. aktuálním návrhu na přiznání odkladného účinku, ke splácení pokuty neuvádí ničeho, ani neupřesňuje zbývající část nezaplacené pokuty.

[8] Vzhledem k tomu, že Nejvyšší správní soud dospěl k závěru o nenaplnění první podmínky pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti, nezabýval se již naplněním zbývajících dvou podmínek. Z výše uvedených důvodů proto soud návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti zamítl.

[9] Zbývá doplnit, že rozhodnutí o návrhu na přiznání odkladného účinku je rozhodnutím dočasné povahy a nelze z něj jakkoli předjímat budoucí meritorní rozhodnutí o podané kasační stížnosti (proto Nejvyšší správní soud ani nemohl přihlídnout k tvrzení stěžovatelky, podle níž je výše uložené pokuty zcela nepřiměřená). Lze dodat, že stěžovatelka může o přiznání odkladného účinku znovu požádat, změní-li se skutkové okolnosti, za nichž kasační soud jejímu předchozímu návrhu nevyhověl.

[10] Podání návrhu na přiznání odkladného účinku podléhá soudnímu poplatku ve výši 1 000 Kč, a to podle položky 20 sazebníku soudních poplatků, který je přílohou zákona o soudních poplatcích. Povinnost zaplatit soudní poplatek za podání návrhu na přiznání odkladného účinku vzniká dnem právní moci rozhodnutí, jímž bylo o návrhu rozhodnuto a v němž byla navrhovateli uložena povinnost soudní poplatek zaplatit (§ 4 odst. 1 písm. h) zákona o soudních poplatcích, *per analogiam*; srov. k tomu též usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 2. 2012, čj. 1 As 27/2012-32], přičemž poplatek je v takovém případě splatný do 3 dnů od právní moci rozhodnutí, kterým byla povinnost poplatek zaplatit uložena (§ 7 odst. 1 citovaného zákona). Nejvyšší správní soud proto rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku II. tohoto usnesení.

[11] Soudní poplatek lze zaplatit buď vylepením kolků na příslušném tiskopisu (viz níže), nebo bezhotovostně převodem na účet soudu číslo: 3703 – 46127621/0710, vedený u České národní banky, pobočka Brno. Závazný variabilní symbol pro identifikaci platby je 1080410421.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

K výroku II.:

Nebude-li soudní poplatek za návrh na přiznání odkladného účinku včas dobrovolně zaplacen, bude vymáhán.

Pokud úhradu soudního poplatku provádí **jiná osoba než povinná**, je nutno do zprávy pro příjemce na příkazu k úhradě uvést, za koho se úhrada provádí.

V případě placení kolgovými známkami nalepte vždy oba jejich díly na tiskopis na vyznačeném místě. Tiskopis podepište a vraťte jej označenému soudu. Kolkové známky neznehodnocujte.

Máte-li za to, že jsou u Vás splněny podmínky pro částečné či plné osvobození od soudních poplatků, můžete ve lhůtě stanovené pro zaplacení poplatku požádat soud o osvobození od soudních poplatků (§ 36 odst. 3 s. ř. s.).

V Brně 8. dubna 2021

Milan Podhrázký
předseda senátu

pokračování

Vyhovuji výzvě a zasílám Nejvyššímu správnímu soudu v kolkových známkách určený soudní poplatek.

podpis

.....

↓ místo pro nalepení kolkových známek ↓